

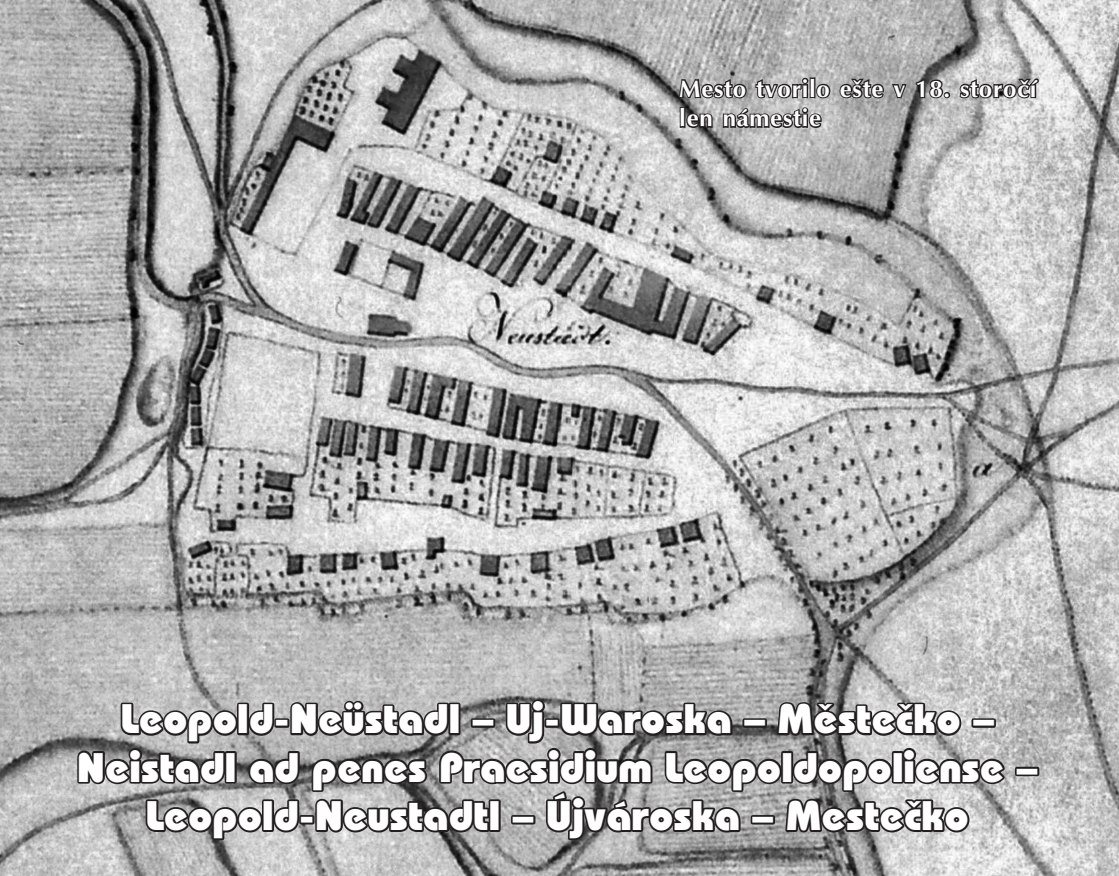
LEOPOLDO

5/2019

DNES

**...o vine,
treste
a šúl'ancoch...**

Mesto tvorilo ešte v 18. storočí
len námestie

Leopold-Neustadt – Uj-Waroska – Městečko – Neistadt ad penes Praesidium Leopoldopoliense – Leopold-Neustadt – Újvároska – Mestečko

Pôvodné privilegiálne listiny sa nezachovali

Prečo sa hovorí malému mestčku pri Hlohovci Mestečko a jeho obyvateľom Mestečania? Možno aj na to sa vás niekto už spýtal. S týmto názvom mestčko, v ktorom žijeme, vystupovalo v úradných písomnostiach od svojho vzniku až do roku 1948. Dovtedy sa totiž Leopoldovom (nem. Leopoldstadt, lat. Leopoldina, maď. Lipótvár) nazývala len pevnosť. Vedľa seba tak skoro 300 rokov jestvovali Mestečko a Leopoldov a v roku 1948 pri pomerne hromadnom premenúvaní obcí na Slovensku sa zmenil aj názov Mestečka na Leopoldov – mestčko dostalo nový názov podľa pevnosti, vtedy vlastne už väznice.

Kozmopolitné mestčko

Aj na tomto príklade vidno, ako sú previazané osudy mestčka a pevnosti. Keby v rokoch 1665 – 1669 na barinatých lúkach v blízkosti Hlohovca, Beregsegu a Verešvára, ktoré nechal vykúpiť cisár, nevznikla pevnosť na obranu pred Turkami, nevzniklo by ani mestčko. Jeho pôvodnými a zakladajúcimi obyvateľmi boli väčšinou remeselníci a robotníci, ktorí prišli stavať pevnosť z Nemecka, Rakúska, Moravy, ale aj z Poľska a zo širokého okolia. Predpokladá sa, že ich bolo asi tri tisíc. Časť z nich pevnosť potrebovala aj v budúcnosti, preto sa niektorí usadili v jej blízkosti a tvorili novú osadu. Boli medzi nimi aj potomkovia šľachtických rodov a mestčko, ktoré začali utvárať predstavitelia viacerých národností pravdepodobne – a so štipkou nadhľadu – nadobudlo povahu kozmopolitného mestčka, teda kópie veľkých miest, hoci vo veľmi malom meradle. Aj preto v Mestečku neboli prirodzené podmienky na to, aby sa v ňom vyvinuli rôzne prejavy autenticity a tradícií (v architektú-

re, ľudovom odievaní, folklóre), ako je to v mnohých okolitých obciach. Možno aj preto platí (ako zvyknú aj našinci o sebe v príhodnom rozporení trocha sebaironicky hovoriť), že Leopoldovčanom porozumie málokto.

Prvé privilégia od Leopolda I.

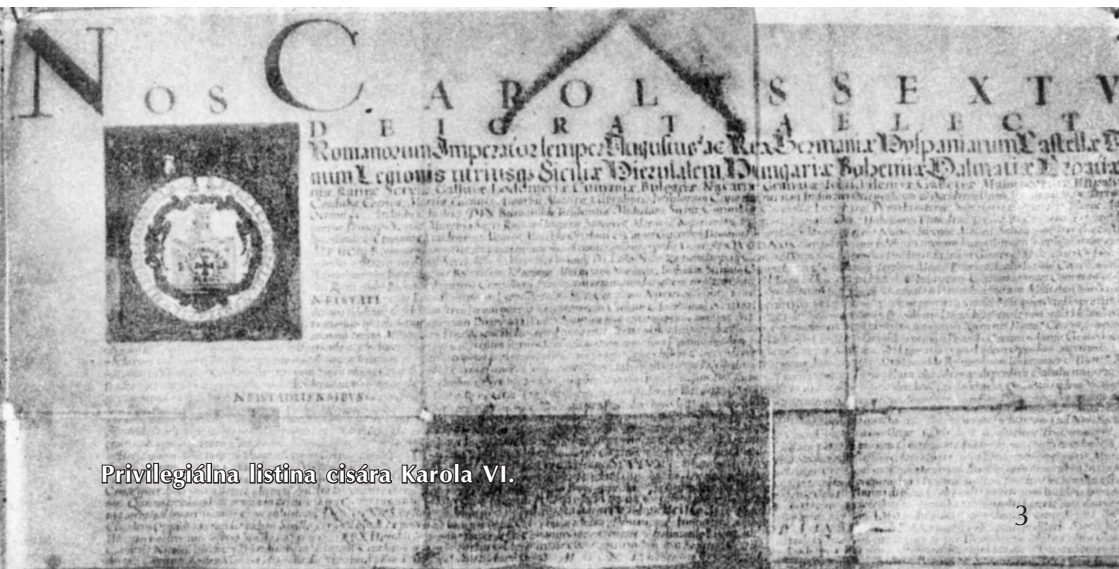
Obyvatelia novej osady krátko po jej založení získali od cisára Leopolda I. viacero privilégií. Isto za zásluhy o výstavbu pevnosti, za svoje služby pevnosti a istotne aj za to, že sami v časoch nepokojov a ohrození pevnosti trpeli takpovediac v nárazníkovej zóne. Cisár preto obec povýšil na mestečko a jej obyvateľov na mešťanov so slobodnými majetkami, teda pôdou, s ktorou mohli slobodne disponovať a obrábať ju. Tú získali darom alebo kúpou a pozemky sa nachádzali medzi Šulekovom a Terezovom. Mali však aj vinohrady pri Sv. Petre v Hlohovci, no vzdialené pozemky napokon predali a kúpili si pozemky nachádzajúce sa v blízkosti Mestečka.

Neplatili mýto a mali právo súdiť

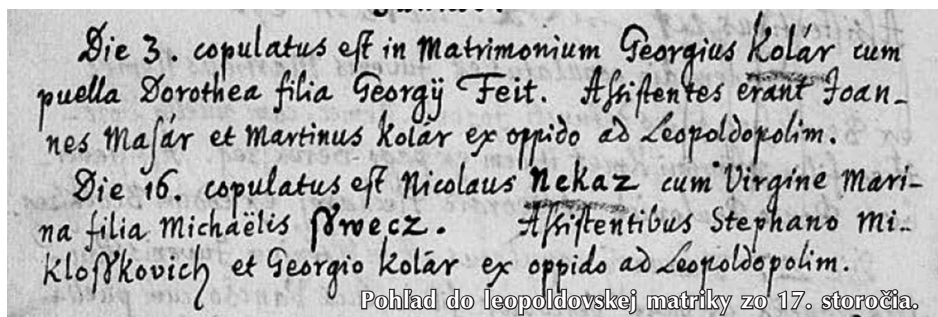
Ďalšou výsadou Mestečanov bolo ich oslobodenie od platenia mýta a cla v celej krajine. Volili si spomedzi seba mestského richtára, ktorý sa takto aj podpisoval a na potvrdzovanie písomností používal kovovú pečať s erbom. Takisto získali právo mestského súdnictva, ktoré dnes pripomína vykonávateľ verdiktov mestského súdu – pranier na námestí. Pochádza z roku 1678 a nie je vylúčené, že ho zhotovil kamenár z Mestečka. Previnilcov súdila mestská rada (richtár a prisažní – teda poslanci) najčastejšie v nedeľu, sviatok alebo počas jarmokov, aby hanba potrestaného bola výstrahou preňho aj pre iných. Posledný verdikt mestského súdu na ňom bol vykonaný niekedy po roku 1872, vtedy však už bolo súdne právo miest zrušené, pretože súdnictvo už bolo doménou štátu.

Obnovenie výsad za udatnosť

Pôvodné výsadné listiny (asi zo 70. rokov 17. storočia) sa nezachovali. Opatrovali sa istotne v richtárskom dome a buď boli zničené (napríklad v roku 1683 nechal veliteľ pevnosti zo strategických dôvodov vypáliť Mestečko, aby horľavý materiál nemohli použiť blížiaci sa Turci pri rýchlom útoku na pevnosť), alebo mohli padnúť aj do rúk nepriateľa. Na príhovor českého kancelára grófa Jána Václava Vratislava z Mitrovíc, ktorému v tom čase patrilo aj hlohovské panstvo, vydal nové výsadné listiny pre Leopolda cisár Karol VI. 21. augusta 1712. Pochvalne spomínajú hrdinstvo, udatnosť a obetavosť mešťanov počas tureckých bojov a počas dlhotrvajúcich obliehaní pevnosti (počas stavovských povstaní), keď s nasade-

Privilegiálna listina cisára Karola VI.

ním vlastných životov pomáhali zásobovať pevnosť. Mnohí z nich pri tom aj padli, ako to dosvedčuje zachované dobrozdanie veliteľa pevnosti generála grófa Agusta Scherzera: „Mestečania napomáhali festung zásobovať aj z toho mála čo mali – samy sebe utrhujúce k živnosti potrebných varoch. Mnohy z mužij mizerno zakapat a zahinut musely natolko zse ze 73-ich mešťanov po včul jedine 20 pozustalo. Z tej príčiny s timto pismom ponevač gak vysoky a welky – gako aj menšy Pany Woensky a Komorsky offiziry umrely, my niže podpísany prawdu predneseneho attestatu potvrdzujeme.“

Jarmoky v Mestečku aj pevnosti

Mestečania mohli na základe privilégij organizovať aj jarmoky a týždenné trhy. Vo výsadnej listine z 21. augusta 1712 cisár Karol VI. Mestečku určil právo na vydržiavanie piatich jarmokov: v deň sv. Antona, na nedeľu Oculi a Exaudi, na sv. Margitu a sv. Mateja. Týždenné trhy sa mohli organizovať vždy v stredu. Prvý jarmok sa pravdepodobne konal 17. januára 1713. Jarmoky a trhy boli obnovené v roku 1924, no pre nevelký záujem okolitých obcí zanikli. Jarmoky sa uskutočňovali aj v pevnosti, a to po nedeľu Oculi, na Štefana a Leopolda. Trhy bývali v pondelok (na hovädzí dobytok) a utorok býval tzv. výkladný, teda so spotrebným tovarom.

Na jarmokoch a trhoch sa predávalo najmä to, čo starí Mestečania sami vyrobili. Keďže pôvodní obyvatelia boli predovšetkým remeselníci alebo, akoby sme povedali dnes – pracovali v službách, ktoré boli naďalej potrebné aj v pevnosti. Boli medzi nimi kováči, kolári, mäsiari, kuchári, kotlári, hradbári, čižmári, kamenári, pekári, mlynári, murári, stolári, debnári, tkáči, krajčíri, obuvníci... Leopoldov mal aj svojho vlastného mýtnika, ktorý vyberal mýto pravdepodobne cez most ponad Dudvák pri dnešnom liehovare. V minulosti bolo výsadou slobodných miest, že jednotliví majstri remeselníci sa združovali do cechov. Cechy kontrolovali spôsob výroby, kvalitu výrobkov, ale napríklad dozerali aj na ich cenu. Určovali, koľko môže byť v meste majstrov, tovarišov a učňov. Výrobnú, samosprávnú a sociálnu organizáciu cechov upravovali cechové artikuly. Cechy však mali aj sociálnu a charitatívnu funkciu. V Mestečku samostatný cech vytvorili tkáči, ktorí sa riadili nemeckými artikulami (predpismi) a spomedzi seba volili cechmajstra, ktorý cech zastával navonok. Ďalší remeselníci sa združovali v troch medzimestských cechoch so sídlom v Seredi – boli to obuvníci (ševci), čižmári a krajčíri. Poľnohospodárstvo, resp. roľníctvo bolo len sekundárnym – doplnkovým zdrojom obživy Mestečanov.

Mesto a jeho rody

Starí Mestečania boli teda mešťania. Hoci obec ako taká bola veľmi dlho malá – v podstate až do začiatku 20. storočia ju tvorilo len námestie a Hurbanova a Hollého ulica – jeho obyvatelia boli hrdí a vážení občania a ich udatnosť a oddanosť si napokon po dva razy všimol vo výsadných listinách aj sám cisár. Z pôvodných rodov, ktoré Mestečko tvorili, možno spo-

menút Ottingerovcov (pôvodom z Meltscha, dnes asi obec so starým nemeckým obyvateľstvom Melč v okrese Opava), Lehockých, Bauerovcov (pôvodom zo Švábska), Miklovičovcov (pôvodom z Verešvára), Krenovcov (Chrenovcov, zo Šumperku), Javorských (pôvodom zo Žiliny), Dittlovcov (Tittlovcov) a ďalších. Spomíname tu najmä priezviská, ktoré sa v Mestečku podnes vyskytujú. Na začiatku 18. storočia tu domovské právo získali Rehušovci (pôvodom z Veľkých Klasov), Brenerovci (z Kürchbergu v strednom Rakúsku), Juríčekovci (z Krakovian), Greguškovci, Blaškovci, Šokovci a Kuzmovci (všetky rody pôvodom z Verešvára), Raušovci (z Marburgu v Nemecku), postupne Piovarčiovci, Branišovičovci, Ščanín, Žáčikovci, Winklerovci, Púšovci, Vančovci a podobne. Niektorí obyvatelia pochádzali z Nemecka alebo Rakúska, no ich priezviská podnes v mestečku nepretrvali (Ján Semmel z Hadenfeldu, František Vunzfer zo Štrasburgu). Doktorí nositelia nemeckých priezvisk pochádzali z Poľska, ba niektorí mestečskí Nemci mali pravdepodobne aj šľachtický pôvod (Sigmund von Wurm, narodený v Müburgeri, Kristian Herbert von Ropingen, narodený vo Wirteri). Či ich rody založili v mestečku dlhšiu tradíciu, o tom by lepšie povedal prieskum starších matrik Mestečka. Ich mená sa však zachovali v knihe občanov, ktorí v Mestečku postupne získali domovské a občianske právo. Pôvodná kniha bola za nejasných okolností zničená a od roku 1712 (po obnovení výsad) sa používala nová kniha s poznámkou, že ide o obnovenú knihu. Tá sa do roku 1742 viedla v nemčine, od toho roka v slovenčine.

Druhá migrácia – nové Mestečko

Staré Mestečko výrazne pozmenilo svoju tvár i charakter až v 20. storočí. Významne sa o to pričínila výstavba železničnej stanice a ďalší rozvoj železničnej dopravy a takisto vznik jedného z najväčších liehovarov ešte vo vtedajšom Rakúsko-Uhorsku. Zaľudnením mestečka novými obyvateľmi z blízkeho okolia aj vzdialenejších regiónov postupne vznikali aj nové ulice – počnúc dnešnou Ulicou M. R. Štefánika až po Nádražnú; v 70. rokoch sa intenzívne začalo s výstavbou nájomných bytov a rodinných domov na Kopaniciach, do mestečka sa presťahovali viaceré rody zo zátopových oblastí z Oravy a Kysúc, ale aj ďalších regiónov. V priebehu 20. storočia sa tak Mestečko – Leopoldov stalo zaujímavým konglomerátom obyvateľov, ktorý rozrôznil pôvodné obyvateľstvo mestečka znovu, a tento charakter napokon získava aj v súčasnosti.

Pri pranieri akoby zastal čas...
V pozadí pôvodná fara.

Leopoldov oslávil 350 rokov historizujúcim programom

Väčšina obcí na Slovensku vznikala úplne prirodzene už v stredoveku, nezriedka však ešte dávnejšie, na miestach, kde obyvatelia našli primerané podmienky na svoj život – osobitne tam, kde bol dostatok vody. Ak bola taká možnosť, zakladali ich na vyvýšených miestach, odkiaľ mohli sledovať prípadného nepriateľa. Obce či skôr osady mali rôzne osudy – mnohé z nich pretrvali niekoľko desiatok rokov a zanikli, iné pretrvali podnes, ba niektoré sa zmenili na mestá. Leopoldov – pôvodne (Nové) Mestečko – z tejto schémy trochu vyčnieva. Vznikol v druhej polovici 17. storočia ako produkt komplikovaných politických, vojenských a spoločenských pomerov v Uhorsku aj celej strednej Európe.

Začalo sa to pod západnou bránou

Osláviť 350. výročie vzniku mesta sa rozhodlo súčasné vedenie samosprávy pripomenutím si tých najvýznamnejších špecifík leopoldovskej histórie. Stadt richtárka, teda primátorka Terézia Kavuliaková, do zbrane preto povolala členov agentúry Hector, ktorých sme mohli vidieť pred tromi rokmi na slávnosti požehnávania bastiónov pevnosti, aby zbehnúvšiemu sa obyvateľstvu pod západnou bránou pevnosti na polosatirickom a interaktívnom programe zameranom najmä na detského diváka predstavili v historicky verných kostýmoch ukážky z rôznych vojenských kratochvíľ. Ich súčasťou sa napokon stali aj deti, takže program sa vydaril, aj keď dospelí diváci dokázali správne identifikovať, že práve rôzne kratochvíle boli pre vojakov vo všetkých vojnách len akousi nevyhnutnou psychohygienou. Historizujúci rámcem dotvárali aj jazdci odetí do husárskych kostýmov, ktorých kone si mohli deti i pohladkať a od bastióna sa prizerali aj reálne postavy starých mestečských dejín a samosprávy – stadt richtár Jozef Ottinger, z úradu Ján Začko a prísazný (poslanec) Mišo Piovarči. Keď utíchol aj prenosný kanón a bodné zbrane bojovníci odložili, zíduvšiemu sa obyvateľstvu sa prihovorili Anežka Benková a jej vnučka Petra Valková. Obe dámy, Mestečanky, boli počas výročného dňa akýmisi sprievodkyňami programom. Okrem toho, že privítali hostí a pripomenuli, že práve vznik pevnosti stál za založením mestečka na spôsob podhradnej obce, predstavili prísazného Miša Piovarčiho, ktorý im pomáhal spájať niektoré čriepky z dejín starého Mestečka. Hostia sa tak mohli dozvedieť o udelení mestských výsad a erbu od panovníka.

Od pevnosti na jarmok

Vzápätí sa sformoval historický sprievod, ktorý viedli dvaja bubeníci dávajúci hlasným bubnovaním znať, že sa deje čosi mimoriadne. Po ich boku kráčali prísažný s radným, obaja nesúci štandardu a zástavu mesta, za nimi vojaci a stadt richtár nesúci richtársku palicu, jazdci v husárskych kostýmoch a ďalšie historické postavy. Prechádzali po moste na Trolaskoch, ktorý kedysi preklenoval barinaté rameno Váhu a bol prirodzenou spojniciou pevnosti a mestečka. Sprievod napokon prišiel na Husacie námestie. Tak starí Mestečania prezývali dnešné námestie. Často bolo zamokrené a v barinách sa máčali husi. Dnes bolo námestie pripravené tak ako kedysi, keď Mestečania s povolením cisára organizovali jarmoky. O nich návštevníkom porozprávali Anežka Benková a Petra Valková s prísažným Mišom Piovarčim. Hostia sa dozvedeli, kedy a aké jarmoky v Mestečku bývali, čo sa na nich predávalo a aj to, ktoré cechy mali v Mestečku svojich zástupcov. A ich zástupcovia mali svoje stánky aj na námestí. Radi predviedli svoje výrobky, deti si ich dokonca mohli sami skúsiť vyrobiť alebo aspoň dotvoriť. Keramikárske umenie prezentoval Róbert Šťastný, drotárstvo zasa Ján Šušuk, medovníkárstvo Zuzana Dechetová, tkáčstvo zasa Eva Holická, ktorá si priniesla aj krosná. Deti si mohli skúsiť svoju šikovnosť, ale aj náročnosť starých remesiel aj v stánkoch sviečkarky, krajčírův a pisára. Nechýbal šperkársky stánok a razba mincí, František Bednár v drevenom stánku prezentoval drevené hračky a deťom, ktoré si ich dotvorili, ich aj podaroval. Okrem toho pripravil aj štíty a meče, s ktorými sa najmä tí mladší zahrli na vojakov. A aby to bol pravý jarmok, nechýbal ani jednoduchý drevený kolotoč pána Bednára, ktorý si deti hneď obľúbili a nechýbalo ani púťové a zároveň putovné starodávne divadlo pre deti. Mnohí takisto ochutnali špeciality stredovekej kuchyne, ktoré priebežne pre návštevníkov pripravovali pri otvorenom ohni členky skupiny Hector.

...aby tak maso se mne padalo...

Vtom sa však na námestí objavili žandári a cez jarmočnísko k pranieru viedli spútaného gazdu Jozefa Zverinu. Nečudo – jarmoky a nedele boli zároveň dňom, keď mestský súd pozostávajúci z mestskej rady zvykol vyriešiť a vykonať svoj rozsudok. A tak sa zraky návštevníkov upreli na to, čo sa začalo odohrávať pri stĺpe hanby. Na kreslá umiestnené pri symbole mestského súdnictva si za bubnovania vojakov sadli richtár Jozef Ottinger (Stanislav Piovarči) a po jeho lavici a pravici si sadli radný Ján Začko (Ladislav Piovarči) a prísažný Mišo Piovarči (Juraj Hladký). Zámer týchto predstaviteľů obce podľa zachovaných autentických dokumentův pred jarmočníkmi a návštevníkmi ohlásil prísažný Piovarči: *Nech su pozdravení prectavení obce, ktorí dnes, teda dvacátého prvého septembra roku Pána 1865, v den svatého apoštola Matúša, pri súde účasť berú: pán richtár Mestečka pri festungu leopoldovském Ottinger Jozef, z úradu Začko Ján a prísažný Piovarči Mišo. Radný Začko vzápätí vyzval žandárov (František Burda, Denis Kristek), aby pred súd k pranieru predviedli spútaného gazdu Jozefa Zverinu (Martin Vnučko), a žalobcu Jána Zelenaja (Marcel Piovarči), aby predniesol svoju žalobu. Najskôr však musel prisáť podľa starého zvyku:*

Já, Zelenaj Ján, prisaham Trojici Svatěj: Bohu Otcu, Bohu Synu, Bohu Duchu Svatému, Blahoslaveněj Pane Mariji i všem Božim svatým, na co sem bil spitovaní, že sem spravedlive povedal a na to chcem spravedlive i prisahat, a protož jestli bi nespravedlive prisahal, aby mne Pan Buch od slávy nebeskéj odlučil, živobití mého utratil, tak abych v tu hodinu náhlu smrtí zemrel, aneb aby Pan Buch takovú pomstu na mne ukázal, aby tak maso se mne padalo jako z dreva list opadne, muj zrak abi se mi stratil, moje uši aby se hnet zacpali, na to nadevšecko odrikam se Trojici Svatěj: Bohu Otcu, Bohu Synu, Bohu Duchu Svatému, Blahoslaveněj Pane Mariji i všem Božim svatým, aj už více aby mne dušnému spasení nepomáhali, než abi v tu hodinu Pan Buch všemohúci na mne zázrak ukázal, aby sa hnet do zatracení dostal, nech mne Pan Buch tak pomáha a Svaté Evangelijum.

Gazdu vyviazali na pranie

Autentický text prísaznej formuly, ktorý sa zachoval v jednom z mestských súdnych spisov, tak mali možnosť Mestečania počuť po vyše 150 rokoch. Až po jeho odrieknutí mohol Ján Zelenaj predniesť súdu svoju ponosu. Postavoval sa, že jeho sused, s ktorým doteraz dobre nažívali 20 rokov, mu v madunickom šenku čiapku z hlavy zhodil a ešte mu pálenku rozliat a zllorečil, teda mu nadával. A vonku mu ubil kozu a musel ju preto nechať vystrábiť sa v Maduniciach u svokry. Nuž, aj takéto delikty riešil mestský súd. Radný Začko dal možnosť vyjadriť sa aj obžalovanému Zverinovi. Ten sa vyhovoril na svoju otrúndženú, teda opitú hlavu a na to, že Zelenaj mu dlží 80 toliarov. Nato sa rozčertili jarmočníčky (Zuzana Šoková, Jana Lavorová) a obžalovanému Zverinovi povykrikovali na hanbu. Nato sa krátko po-

radil ctihodný súdny tribunál, stadt richtár sa postavil a vážnym hlasom vyriekol rozsudok: *Následkom vlastného seznání jako i na základe odôvodnenej žaloby sa obžalovaný skrz prestupek tento na pol funta voskových svieč do chrámu Božího s ústním karháním ku ďalšej výstrahe odsudil. A pri tom šeckom žádné právo nemal ubit Zelenaja Jána a jeho kozu. Lebo jestli aj skutečně Zelenaj Ján tých 80 toliárou podlžen bol, právo mal tekého žalovat,*

ne ale sebe sam Sudcom byt. Za to sa Zverina Jozef vyvážaním na praniér po dobu troch hodín dneska, na svátek svätého v den svätého apoštola Matúša, odsudzuje. Taký je výrok súdu mesteckého.

Gazdovi Zverinovi, ktorý už akiste olutoval svoj počin, sa richtárov výrok veru nepáčil. Nepomohlo mu však ani úprimné trhanie sa z rúk žandárov – ich neoblomnosť mu dala jasne najavo, že verdikt 3-hodinového státia pri stĺpe hanby z roku 1678 ho neminie. Šikovní žandári, ktorí takto na pranier pred Zverinom i po ňom vyviazali viacerých iných previnilcov, Zverinu pred zrakmi desiatok divákov vyviazali na pranier.

Napokon súdny proces uzavrel pred odchodom stadt richtára prísažný Mišo Piovarči slovami: *Neskajší súd nech je aj výstrahou pre šeckých, čo v našom Mestečku galibu a rôzné protiventstvá scú robit, že spredivost ich dočká. Tu svecká, tam Božá, že za zlé chováni a ubližuváni trest dojde a dočká na chudáka aj gazdu. Tak nech je spravdivosti učinené zadost.*

A zážitok na koncerte

Po tejto nemilej udalosti, takej bežnej v minulosti, jarmočníci ponechali gazdu Zverinu na pospas svojej hanbe a ďalej sa venovali tomu, po čo na mestecké námestie prišli – trhovaniu, ochutnávaníu, pozorovaniu, spoznávaníu, skúšaníu starých remesiel, rozprávaníu sa, ale napokon aj kvôli zábave. Vedť už aj na stredovekých jarmokoch sa o zábavu trhovníkov starali potulní jokulátori rozprávaním rôznych vtipných či strašidelných príbehov alebo kočovné skupiny umelcov. Okrem dreveného kolotoča deťom totiž jarmočnú sobotu spríjemnilo aj dobové bábkové divadlo s predstavením Obušok z vreca von. V slamenom hrade, o ktorý sa postarali pán Galbička z Leopoldovského jazdeckého klubu a Zuzana Šoková, si mohli deti vyskúšať obliecť si zjednodušenú napodobeniu križiackeho odevu a vyskúšať si zápolenie s drevenými mečmi a štítlami. Vedľa si zasa mohli vyskúšať lukostreľbu na cieľ.

Napokon záver podujatia patrila zábave najmä dospelých. Postaral sa o ňu koncert populárneho Art Music Orchestra. Ešte pred ním, ale i po ňom si hostia mohli na pódiu pozrieť výstavu veľkorozmerných fotografií objektov starého Mestečka tak, ako ich v rozmedzí storočia zachytili fotoobjektívy dnes aj neznámych fotografov.

(jh)

Generál Petrák sa symbolicky vrátil do Leopoldova

Zaznelo aj svedectvo o smrti biskupa Gojdiča

Po dvadsiaty raz sa v sobotu 24. augusta v Leopoldove stretli politickí väzni, resp. ľudia odsúdení za delikty, ktoré boli osobitne v 50. rokoch minulého storočia chápané ako ohrozujúce pre vtedajšie politické zriadenie, ale aj predstavitelia cirkví, verejnej správy a ďalších organizácií na pripomenutí si leopoldovskej vzbury väzňov z 28. augusta 1955.

V rokoch 1948 – 51 sa väznica stala vyšetrovacou pobočkou bratislavskej ŠtB a väzňov vypočúvali v dnes viac-menej nepoužíwanej budove ústavu na výkon väzby. Po roku 1951 sa kriminálni väzni sústredili do ľavy, politickí väzni zasa takmer výlučne do Leopoldova a ministerstvo vnútro zaviedlo prísnejší režim. „Treba si uvedomiť, že vo vnútri väzenských útstavov sú najväčšie reakčné krysy. Je potrebné im dávať trestné dávky za neplnenie noriem a takýchto väzňov, pokiaľ je to možné, umiestňovať hromadne na jednej cele. Nebáť sa im obmedzovať aj iné výhody, a to na neurčitý čas. Velitelia oddielov Zboru väzenskej stráže budú v budúcnosti posudzovaní podľa toho, ako dokážu ísť tvárou v tvár proti reakcii či dávať polovičné dávky potravín alebo využívať bunkre k potrestaniu. Väzeň nesmie mať dojem, že má na niečo nárok,“ uviedol Milan Kloss, námestník ministra spravodlivosti Alexeja Čepičku (ináč Gottwaldovho zata), 6. apríla 1950 na celoštátnej porade.

Čo predchádzalo nepokojom v roku 1955

Až v rokoch 1953-54 boli oficiálne zakázané nezákonné vyšetrovacie metódy, napr. nočné vypočúvanie, prekrývanie očí páskami pri predvádzaní, budenie v nočných hodinách, povinné spanie s rukami na deke a pod., a odsúdeným bolo umožnené písať žiadosti a sťažnosti. Režim však zostal naďalej represívny, zameraný na stráženie, teda bez prevýchovných aspirácií, čo zodpovedalo vtedajšiemu postaveniu Leopoldova ako trestného tábora za politické delikty.

Predzvestou narastajúcej nespokojnosti väzňov bol pokus šiestich väzňov o útek. 2. januára 1952 sa im podarilo utiecť cez vopred pripravený otvor v bastióne, ktorý si pripravili počas búracích prác v kazematách pri západnej bráne. Všetci šiesti sa cez otvor v eskarpe (hradbe) dostali na slobodu a štyria z nich – Raichl, Hvasta, Bureš, Chalupa – sa napokon dostali až do Ameriky. Gavendu neskôr chytili a odsúdili na trest smrti a Hermanského vrátili nazad do Leopoldova. Väznicu v tom období asi dva razy navštívil obávaný minister vnútra Karol Bacílek. Nezniesiteľné podmienky vo väznici pretrvávali až do smrti Stalina a prezidenta Gottwalda roku 1953, keď bola pri príležitosti jeho smrti vyhlásená amnestia. Tá

sa však netýkala činov proti republike, resp. politických deliktov, čo vo väzniciach prehĺbilo nervozitu.

V roku 1955 sa situácia opäť vyhrotila najmä v súvislosti s nepostačujúcimi a nevyhovujúcimi ubytovacími a pracovnými podmienkami, ku ktorým sa pridružilo zmenšenie stravných dávok. J. Chreňo medzi ďalšie príčiny zaradil nesplnenie požiadavky odsúdených na neobmedzené prijímanie či odosielanie listov, dlhšie návštevy a vychádzky, zlepšenie zdravotnej starostlivosti či umožnenie štúdia jazykov. Splnená nebola ani požiadavka na pravidelné návštevy nápravno-pracovného tábora zo strany prokurátora a preskúmanie ukladania disciplinárnych trestov a šikanovanie. Väzni 28. augusta 1955 odmietli stravu a nastúpiť do práce. Bol to tichý a nenásilný protest. V dôsledku nevydania náhradnej stravy sa 29. augusta vzbúril 766 väzňov. Bol to tichý a nenásilný protest.

Stávka prehodnotená na vzburu

Prvé dva dni veliteľstvo väznice vyčkávalo, potom vtrhli do ciel príslušníci ozbrojených samopalmi a v sprievode služobných psov, vzbúrencov vyhnali na chodby, prinútili ich vyzliecť sa donaha a vyniesť z ciel slamníky a prikrývky. Postupne ich izolovali, napokon sa situácia bez otvorených konfliktov upokojila a 10. septembra 1955 už všetci odsúdení pracovali. Keďže stávka bola hodnotená ako vzburá, obvinených bolo 210 odsúdených ako podnecovateľov nepokojov a do praxe vstúpili represívne opatrenia. 18 väzňov bolo prevezených do vyšetrovacej väznice a 192 potrestal desaťdňovou korekciou náčelník krajskej správy ministerstva vnútra. Politickí väzni spomínajú, že v tom čase bol zastrelený pri hrdle bastióna smerujúceho k Prechodnému Václav Průša, ktorý sa nešťastne priblížil k ostnatému drôtu v ostreľovacom pásme väznice.

Výročná pietna spomienka na nespravodlivo a protiprávne väznených komunistickým režimom sa začala o 9,30 h v Kostole sv. Ignáca. Hlavným celebrantom svätej omše, ktorú mal celebrowať trnavský arcibiskup Mons. Ján Orosch, bol riaditeľ arcibiskupského úradu Peter Šimko. Krátko po jej skončení položil za Konfederáciu politických väzňov Slovenska veniec k tabuli pripomínajúcej pohnuté osudy v tom čase väznených biskupov, kňazov, rehoľníkov i veriacich spisovateľ a takisto politický väzeň Rudolf Dobiáš.

Bývalý Mestečan: kto bol generál Petrák?

Politickí väzni a ich rodinní príslušníci a pamätníci či sympatizanti zo Slovenska i Čiech sa potom presunuli k západnej bráne pevnosti, kde pred 20 rokmi odhaliť pamätnú tabuľu politickým väzňom. Pri nej sme sa po rokoch osobne spoznali aj s Jozefom Kratochvíľom, zatiaľ generálmajora Antona Petráka (1912 – 2009), zabudnutého Leopoldovčana, ktorý vyrastal v železničiarkej bytovke pre tunajšej železničnej stanici. Jozef Kratochvíľ pri tejto príležitosti venoval Leopoldovčanom monografiu mapujúcu jeho pohnutý život a vďaka nej osudy tohto *Aj Leopoldovčana* ocenenného napríklad aj anglickou kráľovnou postupne predstavíme súčasníkom. Prezradíme v skratke to, čo o ňom prezrádza krátky profil na stránke Ústavu pamäti národa: udalosti pred rokom 1939 v ňom vzbudili odpor k nacizmu a po násilnom rozbití Československa sa rozhodol odísť bojovať do československých zahraničných légii na zá-

Jozef Kratochvíľ

padný front. Najskôr pôsobil vo Francúzsku ako kapitán štábnej rotý na výcvik brancov, neskôr sa dostal do Veľkej Británie. Prihlásil sa do formujúcej sa československej parašutistickej jednotky a postupne pôsobil ako inštruktor, cvičiteľ a tlmočník, veliteľ rotý sprievodných zbraní a zúčastňoval sa vojenských cvičení. Po vylodení spojencov v Normandii velil roty v prístave Dunkerque. Za likvidáciu nemeckej zásobovacej jednotky dostal vyznamenanie od maršala Montgomeryho. Po vojne sa ako veliteľ rotý vrátil späť do vlasti k rodičom a snúbenici, dokončil si vojenské štúdiá a získal hodnosť majora. Ako bývalý legionár západného frontu sa však stal nepohodlným pre nastupujúci komunistický režim. Bol nútený čeliť vykonštruovaným obvineniam z protištátnej činnosti a velezrady, krutým vypočúvaniam i väzení. Rehabilitácie sa dočkal až v roku 1998, keď ho povýšili do hodnosti generála. Získal množstvo vyznamenaní a rádov, vrátane Rádu Britského impéria a členstva vo francúzskej Čestnej légii.

Zaznelo aj svedectvo o blahorečenom biskupovi

Pietnu spomienku a príspevky sprevádzali členovia čestnej stráže z vojenskej posádky Hlohovec a Hudba Ministerstva vnútra SR. Na ceremoniáli sa zúčastnili veliteľ útvaru Čestnej stráže prezidenta SR plk. Branislav Vavrínek, obchodný a ekonomický radca českého veľvyslanectva Jaroslav Remeš, riaditeľ tunajšieho ÚVTOS a ÚVV Michal Halás, riaditeľ sekcie dokumentácie Ústavu pamäti národa Michal Miklovič, podpredseda TTSK Marek Neštický, generálny biskup Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Ivan Elko, riaditeľ Arcibiskupského úradu v Trnave Peter Šimko, Dušan Vaňko z Ústredia ekumenickej pastoračnej služby v OS SR a OZ SR, väzenskí kapláni a hostia z KPVS a príbuzných organizácií zo Slovenska i Česka. Okrem iných sa hosťom prihovorili politický väzeň Pavel Polka, členka KPV ČR Milena Blatná a podpredseda spolku Nositeľé odkazu Jáchymovské peklo Leo Židek.

Hostia si položením vencov pripomenuli aj pamiatku príslušníkov ZVJS, ktorí beštiálnym spôsobom prišli o život v leopoldovskej väznici a mali možnosť prezrieť si Expozíciu histórie väzensťva na Slovensku v administratívnej budove väznice.

Pre mnohých (nielen) politických väzňov sa Leopoldov stal i miestom ich skonu. Aj preto ďalšie kroky návštevníkov viedli na dnešný mestský cintorín, ktorý sa v polovici minulého storočia používala aj ako väzenský cintorín. Tu, pri hlavnom kríži, na ktorom je umiestnená pamätná tabuľa pochovaným politickým väzňom, ktorých životy v istom zmysle personifikujú postavy blahoslavených biskupa Petra Pavla Gojdiča a pátra Dominika Trčku, predniesla svedectvo o mučeníckej smrti biskupa Pavla Gojdiča Danuša Hudcovská, vnučka politického väzňa Bonaventúra Kamendyho. Napokon sa hostia poklonili pri hrobe neznámeho politického väzňa, ku ktorému položil veniec súputník Vladimír Domorák, a spomienkové stretnutie na cintoríne vyvrcholilo panychídou za zomrelých politických väzňov, ktorú slúžil leopoldovský väzenský kaplán Rastislav Firment.

jh

Základná škola má novú riaditeľku

Na začiatku školského roka sa štvrtstoročie prihovárala najmladším prvákom aj tým starším žiakom ako riaditeľka školy Mgr. Oľga Galčíková. Nový školský rok 2019/2020 však na začiatku septembra otvárala nová riaditeľka, PhDr. Miroslava Valková.

Oľga Galčíková nastupovala do funkcie v období rôznych transformácií a pred sebou mala vtedy neľahkú úlohu. Jednou z nich bolo zastabilizovať kolektív pedagogických aj nepedagogických pracovníkov a nezľakla sa ani úlohy previesť školu spod spravovania Školskou správou v Trnave na školu s právnou subjektivitou, čím v celej šírke škola 1. januára 1996 prebrala personálnu, finančnú aj ekonomickú zodpovednosť a stala sa správkyňou svojho vlastného majetku. Leopoldovská škola bola prvou lastovičkou tohto transformačného procesu, ktorý napokon absolvovali všetky školy.

Manažérsky úspešne zvládnutá zmena škole otvorila nové možnosti aj na financovanie svojho rozvoja. Ukázalo sa, že to bol dobrý krok. Vedenie základnej školy tak muselo započnú riešiť nové a nové situácie vyplývajúce z meniacej sa legislatívy a svojho nového statusu a iniciatívne využívalo každú výzvu a možnosť, ktorá súvisela s možnosťou zmodernizovať školu, aby sa stala bezpečným a inšpiratívnym miestom na prácu učiteľov a vzdelávanie sa detí. Spoluprácu so základnou školou a zánietenosť jej riaditeľky podporovalo aj vedenie mesta, keď financovanie jej rozvoja prebrala na seba práve mestská samospráva. Napriek tomu sa vedeniu školy podarilo zabezpečiť financovanie niektorých projektov aj z iných zdrojov. *„Počas tých 25 rokov, čo ste viedli našu školu, sme vás poznali ako skúsenú, rozhodnú a vytrvalú manažérku, ktorá pozná cieľ svojho úsilia a vie, že cesta k nemu je realistická, ak sa uchopí vo svojej podstate. Nezľakli ste sa prekážok a neustále sa meniacich podmienok, neuspokojili by ste sa s polovičatými riešeniami a aj vďaka tomu sa postupne, ale citelne zlepšovali technické aj prevádzkové podmienky školy, modernizovali sa školské učebne i jedáleň, zvyšovala sa bezpečnosť žiakov aj majetku školy, zateplila sa škola. To sú len malé zlomky úspechov, ktoré ste v riaditeľskej funkcii dosiahli a ktoré sa podrobneovali hlavnému cieľu – zabezpečiť, aby si leopoldovská základná škola zachovala meno takej vzdelávacej inštitúcie, ktorá kvalitne pripravuje deti v elementárnej vzdelávacej oblasti, rozvíja ich osobnosti na sekundárnom stupni vzdelávania a dáva tak svojim žiakom ponuku na to, aby sa perspektívne uplatnili na kvalitných školách a v konečnom dôsledku v živote. Dnes, v zložitých spoločenských podmienkach, je to úloha náročnejšia ako kedykoľvek inokedy, pretože naša škola pod vašim vedením neabdikovala ani z úlohy vychovávať mladých zodpovedných a pozitívne kritických ľudí, Leopoldovčanov cítiacich zodpovednosť za svoje správanie a svoje mesto a hľadiacich na iných ľudí s rešpektom,“* uviedla v podakovaní počas rozlúčky s riaditeľkou školy primátorka Terézia Kavuliaková. Doterajšej riaditeľke želáme,

aby sa jej naplnili jej ďalšie predsavzatia a podarilo sa jej svoj čas tráviť s rodinou a v prírode, ako to vždy chcela. Novej riaditeľke za sa treba zaželať chuť a entuziazmus v spravovaní a rozvíjaní našej základnej školy.

(jh)

Architekti venovali cenu CE-ZA-AR za Nový park mestu

V rámci živého televízneho vysielania z bratislavskej Starej tržnice sa 10. októbra slovenská verejnosť mohla dozvedieť víťazov 19. ročníka architektonickej súťaže CE-ZA-AR. Vyhlásovanie tejto ceny sa stalo príležitosťou na to, ako upozorniť na kvalitnú tvorbu slovenských architektov.

Tento ročník súťaže CE-ZA-AR sa konal okrem iných aj pod záštitou prezidentky SR. Do užšieho výberu sa dostalo na základe výberu medzinárodnej odbornej poroty 18 diel spomedzi sto prihlásených v šiestich kategóriách: Rodinné domy, Bytové domy, Občianske a priemyselné budovy, Interiér, Exteriér a Fenomény architektúry. Všetky projekty, ktoré porota vybrala do užšieho výberu, si pozrela aj priamo na mieste. Medzi nominácie na CE-ZA-AR sa v kategórii Exteriér dostal aj projekt leopoldovského Nového parku, ktorého autormi boli Jakub

Kopec, Klára Zahradníčková, Tomáš Džadoň. V anotácii projektu sa uvádza: Revitalizácia bývalého cintorína na park s herným vybavením pre deti, ktorý transformuje zabudnutú priechodnú záhradu na miesto aktívneho odpočinku pre všetky generácie. Návrh vychádza z troch základných princípov: oživenie rozhrania parku, umožnenie voľného pohybu na jeho vnútornej ploche a doplnenie existujúcich objektov novými prvkami. Projekt Nového parku v Leopoldove vznikol v spolupráci architekta, krajinskej architektky a výtvarníka na základe architektonickej súťaže, ktorú vyhlásilo mesto.

Samotná realizácia projektu v širšom centre Leopoldova porotu presvedčila o tom, že víťazom v tejto kategórii sa stane práve táto trojica architektov. Dobrá správa to bola aj pre samosprávu mesta, ktorá sa nespoľahla na priame zadanie, ale na architektonickú súťaž, teda na otvorenú súťaž profesionálov, a z viacerých návrhov napokon vybrala práve ten návrh, ktorý najlepšie vyhovoval zamýšľanému účelu spojiť tento priestor s centrálnou časťou mesta a využiť dovedty chátarajúci priestor na hru a aktívny oddych pre všetky generácie. Keďže cenu získala trojica architektov, tí sa napokon rozhodli, že samotnú cenu venujú vedeniu mesta, a tak pracovňu primátorky zdobí už druhá cena CE-ZA-AR – tú prvú získalo mesto pred tromi rokmi.

Na druhý deň po vyhlásení výsledkov si Nový park do Leopoldova prišli pozrieť priaznivci architektúry, študenti a ďalší záujemcovia. A prečo bol Nový park verejnosti odovzdaný s časovým sklzom? Oneskorenie spôsobili práce na oplotení parku, dlhá certifikácia hracích prvkov a napokon neúplná výsadba. Preto vedenie mesta odmietlo prebrať neúplne dohotovené dielo a dodávateľa finančne sankcionovalo.

(jh)

Krumpľové hody – inovované a s rekordmi

Tohtoročné krumpľové hody prilákali na námestie nielen tých, čo si chceli obzrieť tohtoročné rekordné výpestky, ale aj tých, čo prišli prezentovať chutné slané i sladké jedlá zo zemiakov, ďalej odvážlivcov, čo si prišli zasúťažiť v už tradičných krumpľových disciplínach, ale napokon aj tých, čo prišli ochutnať typické zemiakové špeciality alebo sa len tak zabaviť s priateľmi či susedmi. Skrátka, krumpľové hody, ktorým tento rok žičilo aj slniečko, vyšli na jednotku.

Tento ročník bol originálny tým, že na zemiak napísala zdravicu Ľulok zemiakový Leopoldovčanka Alena Mlčoch Hromadová a predniesol ju ôsmak Markus Hromada. Účastníkov hodov slovom a dobrou náladou v hlase sprevádzala Renáta Miklošová a návštevníci mali pripravené aj príjemné jesenné aranžmány v podobe jesenného kútika utvoreného z plodov tohtoročnej jesene. Jeho prípravu si zobrala pod palec Jana Lavorová zo Strednej spojenej školy v Hlohovci. Krumpľové hody boli spojené aj s výstavou jabĺk. Zapojilo sa od nej 14 vystavovateľov a návštevníci mali možnosť vidieť rôzne raritné kúsky: najťažšie jablko s hmotnosťou 615 gramov od pani Jožky Polákovej, pôvodné a už miznúce odrody jabĺk od pani Habiňákovej, najširšiu ponuku odrôd jabĺk od pána Beťáka, ale napokon aj najsympatickejšie jablko – tento titul od návštevníkov dostalo jablko odrody Gloster, ktoré dopestoval Jozef Polák.

Deti sa mohli zapojiť do tvorivých dielní a do svojich výtvorov zapojiť čokolievky, čo nám pripravila príroda vo svojej bohatej ponuke. Takisto si mohli nechať namaľovať na tvár rôzne motívy, mohli sa odvážiť na poľnohospodárskych váhach či povoziť sa na fúriku alebo absolvovať iné hry. Súťažili však aj dospelí – najväčší zemiak dopestoval Jozef Polák, v súťaži o najzaujímavejší zemiak zvíťazil zemiak od Sary Ondrusovej a najdlhšiu zemiakovú šupku s dĺžkou 207 cm odkrojil Róbert Ondriš. V hode zemiaka na určené miesto zvíťazil Oliver Kaničár. Na tvorivých dielnach najviac obdivu získal koník zo zemiaka, ktorý vyhotovila Emka Vančová.

Šikovné mestské gazdinky sa takisto nedali zaprieť – priniesli bohatú ponuku hotových jedál zo zemiakov. Porota mala čo robiť, aby vyhodnotila tie najlepšie. V kategórii o najchutnejšie slané jedlo najviac porote chutili Kotúče, ktoré pripravila Jana Mišovičová, a zo sladkých jedál najväčšie sympatie získali sladké batatové mafinky, ktoré pripravili Lucia Halásová a Kata-arína

Papa-
lo v á .

Recepty na
najlepšie ze-
miakové jedlá či-
tateľom spro-
stredkujeme v posled-
nom tohtoročnom čísle
časopisu.

Medzitým v jedálni základ-
nej školy pripravovali pani ku-
chárky Eva Hudáková, Viera
Zverinová a Mirka Ďuráková zemia-
kové špeciality alebo ich základ, ktorý
priamo na námestí ďalej dotvárali šikov-
né ruky leopoldovských gazdiniiek p.
Gažíkovej, Ďurišovej, Krausovej, Beníkovej,
Kamenárovej, Žihlavskej, Púšovej, Štitákovej,
manželov Zennerových, podakovanie patrí i pá-
nom Zlámalovi a bratom Piovarčiovcom. Vďaka nim
si návštevníci pochutili na výborných zemiakových
plackách, bryndzových haluškách a chutných šúľancoch.
Podakovanie patrí aj členom MTK za pomoc pri rozkladaní a
skladaní stolov a prenášaní všetkého potrebného.

(jh)

Na návšteve v knižnici

V novembri ešte privítajú spisovateľku Ivanu Havranovú

Ak ste stále ešte nenavštívili našu mestskú knižnicu, nezabúdajte, že je to inštitúcia, kde sa nielen knihy požičiavajú, ale môžeme tam zísť aj na niektoré z podujatí a zažiť tam aj mnoho zaujímavých stretnutí. Ako nám povedala vedúca knižnice Nadežda Masárová, zatiaľ ešte nesumarizujú tento rok, veď ešte majú pripravené jedno zo stretnutí a 21. novembra privítajú aj spisovateľku Ivanu Havranovú.

„Tentoraz však bude beseda určená pre širokú verejnosť a hlavne pre dospelých čitateľov. Okrem toho sa uskutoční ešte posledný koncoročný nákup kníh zo zostávajúcich financií a určite spolu s deťmi napíšeme krásne listy Ježiškovi na zimných tvorivých dielňach,“ povedala N. Masárová. Mestská knižnica Leopoldov pripravila v tomto roku viacero podujatí. V marci sa uskutočnilo osem stretnutí s deťmi z MŠ a ZŠ Leopoldov v rámci informačnej výchovy. Zúčastnilo sa na nich 150 detí a 15 pani učiteliek. Stretnutia boli zamerané na sprostredkovanie informácií o fungovaní knižníc, správaní sa ku knihám a vyrobili si aj záložky, ktoré môžu deti používať napríklad doma pri čítaní obľúbených knížiek. Azda sa aspoň niektoré z detí stanú novými čitateľmi.

„Pre záujem detí a mamičiek sme zorganizovali tvorivé dielne, ktoré sa tento rok uskutočni-

li z časových dôvodov iba dvakrát. V budúcom roku by som rada organizovala tieto dielne minimálne štyri až päťkrát ročne. Na oboch sa stretlo približne 20 nadšencov šikovných rúk a spolu sme vyzdobili knižnicu nádhernými veľkonočnými obrázkami. V máji sme zase vytvorili nejedno dielko z lásky pre naše lásky," hovorí N. Masárová. Pre deti bola určená aj prvá z besied, ktoré sa v knižnici uskutočnili tento rok. Prvou z pozvaných spisovateliek bola Kristína Baluchová. Prítomní bo-

li žiaci 3. a 4. ročníka našej základnej školy. Beseda sa niesla v dobrodružnom duchu Kapitána Padáka a 53 detí spolu so štyrmi učiteľkami sa na chvíľu stali pátračmi po malých záhadách dejúcich sa počas výkonu práce dopravného pilota. Deti sa preniesli do prostredia pilotov, lietadiel a letušiek, ale si oprášili aj svoje vedomosti z vlastivedy, presnejšie povedané geografie. V októbri knižnica pripravila besedu s akademickou maliarkou, spisovateľkou a ilustrátorkou Danicou Pauličkovou. Spolu s 56 žiakmi 2. a 3. ročníka základnej školy a štyrmi učiteľkami sme sa dozvedeli, ako vzniká detská knižka a kto všetko stojí za tým, že môžeme knihu objaviť v regáloch kníhkupectiev a knižníc. Okrem toho nám Danica Pauličková predstavila aj svoje knižky.

Vedúcej Mestskej knižnice N. Masárovej sme sa pýtali aj na aktuálny stav fondu kníh. V súčasnosti majú vo svojej databáze 14 154 kníh. V roku 2019 ich pribudlo do knižnice 587 vďaka finančným prostriedkom od mesta v sume tisíc eur, ale aj bohatým knižným darom našich obyvateľov a aj vďaka finančnej dotácii z Fondu na podporu umenia v hodnote 1500 eur. „Nové knižné tituly sa snažím vyberať podľa svetových i slovenských rebríčkov bestsellerov, ale nezabúdam ani na individuálny záujem čitateľov, pretože vždy privítam rôzne odporúčania na dobrú knihu. Fond kníh sa snažím dopĺňať novými titulmi od obľúbených autorov našich čitateľov a nezabúdam ani na nové publikácie z rôznych náučných oblastí. Ukrátení nie sú ani najmenší čitatelia, pretože pravidelne sledujem aj dianie v rozprávkovom svete," hovorí N. Masárová.

Naša knižnica sa môže pyšiť fondom, v ktorom je nemalé množstvo kníh rôzneho veku, tvaru a žánru. Keďže čoraz častejšie sú nové knihy vydávané v papierovej tzv. paperbackovej väzbe, sú menej odolné a rýchlejšie dochádza k poškodeniu. Aj preto prišla vedúca knižnice N. Masárová s nápadom. „Kedysi sa knihy v knižniciach obaľovali, aby sa zabránilo rýchlemu mechanickému poškodeniu. Niekde je táto tradícia stále prítomná, niekde nie. Keďže dlhodobo spolupracujem s Lukášom Macáškom, ktorý pôsobí ako učiteľ na tunajšej základnej škole, oslovila som ho s nápadom, že by sme knihám v Mestskej knižnici Leopoldov pomohli a dali im nový odev. Na moje potešenie niektorým osud kníh naozaj nie je ľahostajný a preto sa nám v októbri podarilo zorganizovať akciu s názvom Šaty pre knihy.“ Trinásť žiakov zo záujmových útvarov Mladí vedci a Film a fotografia v sprievode učiteľa Lukáša Macáška a učiteľky Márie Svitekovej strávili takúto príjemnú „odevnú“ popoludnie. „Po mojej krátkej inštrukčii ako knihy jednoducho a ľahko obaliť do ochranného obalu sme sa všetci pustili do práce. Potrebovali sme iba fóliu, nožnice, lepiacu pásku a

chuť niečo zmeniť. Po viac ako dvoch hodinách sme obalili dvojnásobné množstvo kníh, ako sme na začiatku predpokladali. Tešíme sa, že táto akcia, ktorá bola prvá, ale určite nie posledná, priniesla pozitívne ohlasy. Kníh, ktoré potrebujú zmeniť šaty je tu ešte stále viac než dosť," pripomína s úsmevom N. Masárová.

Spýtali sme sa aj na plány knižnice do budúceho roka. Ako už bolo spomenuté, plánujú informačné výchovy pre našich žiakov, tvorivé dielne, populudňajšie štvrtkové čítania, besedy pre malých i veľkých a pripravujú aj obľúbenú burzu kníh, ktorá sa udomácnila vo viacerých knižniciach. Ak teda máte radi knihy a ešte nepatríte k stálym čitateľom, len pripomínáme, že knižnica je otvorená v pracovných dňoch zväčša od 10. do 12. hodiny a potom od 13. do 18. hodiny, okrem utorka a piatka, keď je knižnica otvorená už od 8.30 a zatvára sa o 16.30 h.

maju, foto: mkl

Mladí leopoldovčania na Európskej lige

Mladí leopoldovskí futbalisti sa vybrali 24. októbra do sveta – rozhodli sa, že si naživo pozrú hru ich profesionálnych futbalových kolegov a neraz aj ich futbalových vzorov na ligovom zápase. Tridsaťsedem detí na výlete sprevádzali štyria dospelí a navštívili zápas Európskej ligy Slovan – Wolverhampton. Aj keď hostia nad domácim Slovanom vyhrali 2:1, detskí diváci vytvorili futbalistom zážitok, ktorý ich bude motivovať k ďalších výkonom. Organizátori skonštatovali, že detskí diváci akoby boli 12. hráčom slovanistického tímu. Cieľom bolo aj získať perspektívnych a najmä aktívnych záujemcov o futbal, ktorí by sa chceli uplatniť na zelených trávnikoch. Deti boli nadšené z hry, ale aj zo samotnej atmosféry zápasu a štadióna, veď sa hralo na vypredanom štadióne s kapacitou 20 tisíc divákov. Zároveň mali možnosť rozvešať zástavy svojich klubov, ktoré reprezentovali. Pár minút pred začiatkom zápasu sa na štadióne zhasli svetlá, deti vstali a začala sa svetelná show a v rámci nej predstavovanie hráčov, do ktorého sa zapojili aj deti kričaním ich mien. Po konci zápasu detskí diváci vytlieskali našich hráčov so želaním úspechov v ďalších náročných zápasoch Európskej ligy. ŠK Slovanu Bratislava sa tak zároveň aj podaril slovenský rekord v počte zúčastnených detí na jednom športovom podujatí – ich počet dosiahol 19300.

Októbrová nočná jazda námestím

Kedže leopoldovské deti už poznajú Night ride, nebol problém pre nich prísť po roku 12. októbra bezpečne si zasúťažiť alebo len tak si zajazdiť po rozsvietenom parku na námestí. Nočná jazda sa začala krátko po skončení komentovanej prehliadky Nového parku po tom, čo premena parku získala cenu CE-ZA-AR. Úspech a pozvanie do Nového parku prišli účastníkom Night idu tlmočiť primátorka mesta s hlavným architektom Nového parku.

Námestie sa vzápätí stalo miestom pre všetkých pohybu chtivých a lajtmotívom podujatia za svetlo, farba a pohyb. Organizátori park a prístupovú cestu cezeň vopred uzavreli a park spočiatku obsadili svietiacimi náramkami opatrení kolobežkári, bicyklisti, korčuliari alebo deti na odrážadlách či korčuliach a motokárach, teda všetci s chutou bezpečne si urobiť zo pár okruhov v centre mesta s farebným osvetlením parku.

Najskôr, medzi 16. a 18. hodinou, sa na samostatných dráhach uskutočnili súťaže v rýchlosti jazdy jednotlivých kolieskových dopravných prostriedkov na troch okruhoch a ich víťazi boli odmenení medailami. Zakrátko sa v rôznych kútoch parku začali súťaže určené pre deti aj rodičov. Deti si vyskúšali viacero športových úloh, ktoré poľahky i ťažšie zvládli. A tak sa mohli mnohí – deti i dospelí – pavúčí muži pokúsiť prejsť špagátovou pavučinou natiahnutou pomedzi stromy tak, aby sa nedotkli „pavučiny“, prejsť atletickou dráhou, tzv. frekvenčným rebríkom, triafať loptu na bránu v štýle florbalu alebo skákať vo vreci. Hostia sa mohli ponúknuť rôznymi zdravými dobrotami, ovocím a nápojmi, ktoré priamo na námestí pripravovali pracovníčky mestského úradu. Jesenné šantenie v parku sa skončilo až večer pred ôsmou hodinou.

(jh)

ŠKÔLKARI ODŠTARTOVALI ŠPORTOVO

Čas neúprosne letí. Nedávno boli prázdniny plné slnka a oddychu a zrazu máme za sebou september. Štart nového roka bol náročný hlavne pre našich najmenších – húseničky i nové deti v škôlke, ktoré sa začlenili do ostatných tried. V našej materskej škole sa snažíme viesť deti k zdravému životnému štýlu.

V septembri sme športovali v Rozprávkovom lese. Úlohy nám zadávali Červená Čiapočka, Ježibaba i lesná víla pani Jesienka. Zdolať sme chôdzu po lane, skoky, hod do koša, bludisko, prekážky... Víla nám dávala úlohy o lese, zvieratkách i jesenných plodoch. Všetko sme úspešne zvládli a odmenou nám bola jablčko a drobná sladkosť. Ďakujeme za snahu pani učiteľke Vierke, Monike i Eliške, ktoré pre nás pripravili toto podujatie.

V utorok 1. októbra o 15:30 h sme zorganizovali šarkaniádu na štadióne MTK

Leopoldov. Počasie bolo priam ideálne a vial nám aj priaznivý vietor. Všetky šarkany sa tešili z letu v riadnych výškach. Pani učiteľky Zuzka Mrvová i Luhová privítali rodičov a deti. Prezentovali sa piesňami o gaštanoch, jeseni, jabĺčkach. Deti si pochutili na „brumítkoch“, ktoré im dodali energiu na beh za šarkanom. Na šarkaniáde vládla príjemná atmosféra a rodičia i deti si užívali možno posledné teplé dni babieho leta. Sme radi, že sme vyčarili úsmev a radosť na tvárach detí i rodičov, ktorí hodnotili aj túto aktivitu pozitívne, z čoho máme i my radosť. A tešíme sa na lampiónový sprievod, ktorý nás čaká v tomto mesiaci. Ďakujeme MTK Leopoldov za to, že nám poskytli priestor tréningového ihriska i napriek tomu, že mali tréningy so žiakmi. Sme radi, že náš športový stánok aktívne využívajú i naši najmenší obyvatelia Leopoldova.

Zuzana Luhová

ARRIVA ROZŠÍRILA SPOJENIA DO PRAHY

Už sme informovali o nových spojoch spoločnosti Arriva medzi Nitrou – Leopoldovom a Prahou, vedenými cez Piešťany, Vlársky průmysk cez Olomouc až do Prahy. Pre veľký záujem cestujúcich o túto linku už spoločnosť raz ponuku rozširovala. Po tri a pol roku Arriva od začiatku nového školského roka nasadila na linke dva spoje denne. Pohodlne sa tak bude môcť denne odvieť až 240 cestujúcich a celkový počet priamych vlakových spojov z Nitry do Prahy sa zvýši z deviatich na štrnásť týždenne. Od 1. septembra sa z víkendových dodatočných spojov, ktoré jazdia v piatok a sobotu z Prahy do Nitry a v sobotu a nedeľu z Nitry do Prahy, stanú pravidelné denné spoje. Pripomeňme, že motorové vlaky z Nitry do Prahy zastavujú v Leopoldove po novom denne o 7:24 a 13:28 s príchodom do Prahy 13:26 a 19:29 a z Prahy odchádzajú denne o 8:36 a 14:17 s príchodom do Leopoldova o 14:35 a 19:56.

(maju)

PREDVIANOČNÁ KVAPKA KRVI

Mesto Leopoldov v spolupráci s transfúznou stanicou v Trnave Si dovoľujú pozvať dobrovoľných darcov krvi na Leopoldovskú kvapku krvi. Humanitné podujatie sa uskutoční v utorok 19. novembra od 8,00 h na mestskom úrade.

Nasledujúce termíny Leopoldovskej kvapky krvi budú 24. marca 2020 a 3. novembra 2020.

Všetkým dobrovoľným darcom ďakujeme.

POČAS PRVÉHO POLROKA NAŠI HASIČI LIKVIDOVALI 9 POŽIAROV

Leopoldovský dobrovoľný hasičský zbor je zaradený do systému celoplošného rozdelenia síl a technických prostriedkov do kategórie A, čo signalizuje, že z regionálneho hľadiska má náš zbor dôležité postavenie a z tohto zaradenia mu vyplýva aj povinnosť vyjsť k výjazdu do 10 minút od vyhlásenia poplachu. Leopoldovskí hasiči, napriek tomu, že sú to ľudia zamestnaní v iných profesiách a vykonávajú svoje poslanie so stavovskou ctou a dobrovoľne, nenahraditeľne pomáhajú svojim profesionálnym kolegom. V prvom polroku absolvovali deväť výjazdov k požiarom a jeden technický výjazd na Hlohovský zámok, kde odchyťovali zatúlaného netopiera, ktorý spúšťal alarm. Profesionálnym hasičom pomáhali v zime pri hlásení troch požiarov domov: 8. februára v Trakoviciach, 10. marca v Šulekove a 28. marca v Pastuchove, 2. apríla zasa pri hasení suchého porastu v Šulekove, 16. apríla pri požiaru v kovošrote, 7. mája absolvovali 6-hodinový nočný maratón pri hasení požiaru smetiska v Rakoviciach, o štyri dni neskôr zasa stohu slamy v Šulekove. Požiar chatky v záhradkárskej osade Štrkovka hasili 4. júna a polročnú rekapituláciu uzatvára výjazd k požiaru v záhrade pri rodinnom dome v Dolných Zeleniciach 28. júna.

jh

VLAKY RUŠIA NAJMÄ PRE PROBLÉM S RUŠŇOVODIČMI

Do redakcie nám prišlo niekoľko podnetov na časté odriekanie vlakov z našej železničnej stanice. Aká je situácia, sme sa pýtali hovorca štátneho dopravcu – Železničnej spoločnosti Slovensko – Tomáša Kováča.

*** Koľko vlakov bolo odrieknutých za posledné obdobie, povedzme pol roka? Aký je dôvod odrieknutia vlaku v týchto prípadoch?**

- Železničná spoločnosť Slovensko (ZSSK) eviduje v období 1. 7. 2019 – 20. 10. 2019 spolu 20 odrieknutých vlakov zo železničnej stanice Leopoldov, prevažne na trase Leopoldov – Bratislava hl. st., z toho v júli 3-krát, v auguste 2-krát, v septembri 7-krát a v októbri 7-krát. V 10 prípadoch šlo o odrieknutie z dôvodu nedostatku rušňovodčov. Ďalšie dôvody boli napríklad mimoriadne a nehodové udalosti, poruchy hnacieho kolajového vozidla (HKV), vysoké meškanie či obrát odrieknutého vlaku. Za tento čas sme z Leopoldova vypravili spolu tisíce vlakov. Predvídať odriekanie vlakov a jeho príčiny nie je možné. Každý deň robíme všetko pre to, aby sme nemuseli odrieknuť ani jeden vlak, bez ohľadu na príčinu.

*** Aké je všeobecné pravidlo – kedy býva zväčša odrieknutý vlak a ktorých vlakov sa to zväčša týka? Pravdepodobne sú odriekané najmä osobné vlaky.**

- Všeobecné pravidlo na odriekanie vlakov neexistuje, závisí to od konkrétnej situácie. Ako sme uviedli vyššie, najčastejšími dôvodmi sú nehodové a mimoriadne udalosti, nedostatok alebo porucha HKV či prevádzková situácia – napríklad neplánovaná výluka či veľmi vysoké meškanie. Vo väčšine prípadov ide o osobné vlaky. Z pohľadu cestujúceho je vždy dôležitý ten vlak, ktorým chce ísť, z pohľadu ZSSK sú však dôležité všetky vypravované vlaky, pretože sú navzájom „zobehované“.

(mj)

Z tenisových úspechov

V tom krátkom príspevku by sme radi zviditeľnili tohtoročné výsledky Leopoldovského tenisového klubu. Ako prvý úspech treba spomenúť výbornú sezónu Natalie Pokrývkovej (prvá sprava), ktorú si vybralo družstvo Šahy, aby im pomohla v detskom Fed Cupe do 8 rokov. Natalie neprehrala ani jeden z desiatich zápasov, čím získala aj ocenenie za najbojovnejšiu hráčku a aj vďaka nej sa družstvo Šahy umiestnilo na 1. mieste.

Družstvo dievčat do 10 rokov v zložení zľava Kristína Mičková, Sofia Sedláková, Emma Balážová, Sofia Hargašová (Alexandra Balážová, Emma Špacírová) pod vedením kapitána Martina Krajčoviča sa prebojovalo na celoslovenskú súťaž detského Fed Cup-u do 10 rokov, v rámci ktorého sa umiestnili na 10. mieste. Na začiatku začalo bojovať 150 družstiev z celého Slovenska. Treba spomenúť, že sa uskutočnil už 15. ročník detského Davis Cupu a Fed Cupu a klub LTC Leopoldov sa tam prebojoval už siedmykrát.

Družstvo mladších žiakov: Vanesa Salaiová, Eliška Kubová-Danajová, Vanessa Halášová, Natália Blašková sa prebojovalo z 2. triedy do 1. triedy.

V týchto šlapajách pokračovalo aj družstvo mladších žiakov Matúš Kordoš, Adam Škubla, Dávid Pajtáš, Gregor Kovář, Martin Seewald ktorí takisto postúpili z 2. triedy do 1. triedy.

Staršie žiačky sa prebojovali na Majstrovstvá Slovenskej Republiky z 1. triedy v súťaži družstiev, odkiaľ postupovali len prvé dve družstvá. Na MSR sa umiestnili na 8. mieste. Ako sa vyjadril kapitán a tréner Martin Krajčovič,

pre taký malý klub, ako je LTC Leopoldov, je to obrovský úspech sa tam prebojovať, no ako neúspech považuje 8. miesto. Klub reprezentovali: Chiara Mišagová, Natália Mrvová, Katarína Pavlechová, Ashley Krajčovičová a Vanessa Dekanová.

Ako posledné najstaršie družstvo by sme spomenuli družstvo dorasteniek, ktoré sa v 1. najvyššej slovenskej triede umiestnilo na 3. mieste. Pre trénera a kapitána tohto družstva bola ambícia sa hlavne udržať v tejto súťaži, keďže družstvo bolo zložené viac menej so starších žiakov, no baby ukázali že to nie je žiadny problém. Družstvo bolo v zložení: Adela Polakovičová, Chiara Mišagová, Katarína Pavlechová, Alexandra Gubáňová, Ashley Krajčovičová, Klára Moravanská, Vanessa Dekanová a Anna Mária Pechová.

Dievčatám a chlapcom gratulujeme ku krásnym úspechom a prejeme im aj veľa ďalších radostí zo športu.

Martina Gubáňová

Poobhliadnutie sa za jesennou futbalovou súťažou

Prvá polovica futbalovej sezóny sa pomaly priblížila do svojho finále a to nám už umožňuje túto časť uzavrieť a bilancovať. Necháme to na tých najkompetentnejších – trénerov jednotlivých tímov, ktorí reprezentujú MTK Leopoldov.

Očakáva sa ešte zápas so Siladicami 2.11.

Ako sa darilo v sezóne našim mužom, hovorí tréner Richard Slovák:

Sezóna sa začala výborne, aj keď hra nebola podľa predstáv, body sa získavali až na ťažký zápas so Zelenčom. Potom zasa nastal chronický problém, a to problematická dochádzka na tréningy. Tam sa to všetko začína a, bohužiaľ, aj končí. Výsledkom je to, že v zápasoch nevládzeme a nemôžeme uhrať dobrý výsledok a od peknej hry sme ďaleko. Chcem aj tak poďakovať hráčom, ktorí prídu na zápas, a hlavne tím trénujúcim: Piovarči, Enderle, Kavuliak. Lukáš Žemla je jeden z mála, čo má vyrovnané výkony a nazbierané body sú jeho veľkou zásluhou. Veľmi stabilné výkony mávajú aj Enderle a Kavuliak. Čakáme na uzdravujúcich sa Švestku a Pobjeckeho a na návrat streleckej potencie v hráčovi Bekovi.

Bestrent CUP ObFZ Trnava

Posledným súťažným zápasom sezóny bude 9. novembra 3. kolo pohára Oblastného futbalového zväzu, keď privítame hostí z Červeníka.

Družstvo dorastu je spoločné družstvo so Slovanom Červeník. Všetky jarné kolá budú odohrané na štadióne v Leopoldove, jesenná časť sa hrávala na štadióne v Červeníku. Na mar-go umiestnenia tímu v tabuľke sa vyjadril tréner Ivan Blaško:

Príprava sa začala 12. júla a odohrali sme tri prípravné zápasy s Drahovcami, Trebaticami a Dehticami. V súťaži sme odohrali 8 zápasov s výsledkom 3V, 2R, 3P so skóre 27:33. Ďalšie dva prípravné zápasy sme odohrali so starými pánmi z Červeníka. Zo žiakov malo prísť šesť chlapcov, bohužiaľ, prišli len dvaja. Ale podarilo sa vybaviť troch hráčov na striedavý štart: Blaško z Trebatíc, Pekarovič, Galbavý z Hlohovca a na hostovanie prišli Parížek z Bučian a Minárik z Piešťan. Celkovo má tím 21 hráčov, teda pomerne slušný káder. Ale s výsledkami nie som spokojný, lebo sme mali určite na viac. Vždy nebola optimálna zostava. Postihli nás tri dlhodobé zranenia a traja chlapci prestali chodiť na tréningy. Dúfam, že do jarnej časti sa situácia s kádrom vylepší.

O jesennej časti súťaže starších chlapcov U15 povedali tréner Juraj Pobjecký a asistenti Roman Kavuliak a Jakub Škoda:

Sezónu 2019/2020 sme začali 1. augusta prvým tréningom, na ktorom sa zúčastnilo 10 hráčov. Odvtedy sme absolvovali celkom 25 tréningových jednotiek s priemerným počtom hráčov na tréningu 10. Náš tím sa skladá zo štrnástich hráčov, z toho dvaja sú brankári. S počtom hráčov a ich účasťou na tréningových jednotkách sme spokojní.

Celkovo sme absolvovali 9 súťažných zápasov, v ktorých sme 6-krát odchádzali víťazne, 2-krát ako porazení a raz sa skončil zápas remízou. Dve prehry máme zo zápasov v Pastuchove a v domácom zápase s Madunicami. Tieto prehry neberieme nejako tragicky, keďže chlapci predviedli dobrú hru a bojovnosť, no, bohužiaľ, sme sa zišli v menšom počte, čo nás mrzí. Remízu sme si odniesli z Chtelnice, kde predvedená hra hlavne v prvom polčase nebola dobrá. Po polčase sa hra zlepšila, no gólové šance sme, žiaľ, nevyužili. Hrali sme aj prípravný zápas v Maduniciach, ktorý sa skončil remízou 2:2 – bol to vlastne náš prvý spoločný zápas a odniesli sme si z neho najviac hlavne my, tréneri. Od tohto zápasu sme

urobili obrovský kus práce a predvedená hra sa radikálne zmenila. Jesennú časť sezóny sme ukončili na druhom mieste so skóre 32 strelených a 18 inkasovaných gólov a trojbodovou stratou na prvé Madunice.

Najlepšia dochádzka na tréningových jednotkách: Filip Holik (25), Šimon Baláž (24), Adam Škoda (23).

Najlepší strelci v súťažných zápasoch: Markus Šuliman (8), Michael Svoboda (8), Anton Karaba (6), Adam Škoda (5).

Zhrnutie výsledkov mladších žiakov trénera Richarda Slováka:

Chlapci absolvovali ďalšiu polsezónu. Väčšina z nich mala zápal pre hru aj bojovnosť a stále pracujeme na základných herných činnostiach jednotlivca Chalani sa snažia a som veľmi rad, že ich nie je málo. V zime nás čaká halový turnaj v Leopoldove a turnaj v HC na umelej trávě.

Tréner Ivan Hegeduš o úspechu prípravky U9:

Prípravu sme odštartovali na začiatku augusta a chlapci sa spočiatku zoznamovali s tréningami, lebo väčšina ešte neabsolvovala žiadny tréning. Ale postupne sa do toho dostávajú, chce to len trpezlivosť. So súťažou sme sa len zoznamovali a učili sme sa pravidlá hry vďaka Richardovi Slovákovi, ktorý nám poslal z mladších žiakov troch chlapcov, a to Davidka Šišku, Filipka Šišku a Jakubka Mikloviča, ktorý už minulý rok hrali za prípravku. Naši mladší chlapci sa postupne k nim pridávali a čím viac zápasov sme odohrali, tým to bolo lepšie. V kádri máme 15 chlapcov a jedno dievčatko. Odohralo sa sedem kôl, z toho sme prehrali len v Bučanoch a remizovali sme vo Vrbovom.

(mtk, ra)

Tabuľky

Dospelí:

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1	OŠK Zavar	12	8	1	3	38 : 16	25
2	ŠK Slávia Zeleneč	11	8	0	3	32 : 17	24
3	ŠK 2011	12	6	4	2	29 : 20	22
4	FK Biely Kostol	12	6	3	3	25 : 17	21
5	FK Krakovany	12	6	2	4	28 : 23	20
6	ŠK Cífer 1929	12	6	1	5	25 : 25	19
7	TJ Slovan Červeník	12	5	3	4	32 : 25	18
8	OZ TJ Družstevník Pavlice	12	5	1	6	27 : 29	16
9	MTK Leopoldov	12	4	2	6	14 : 24	14
10	OŠK Krížovany nad Dudváhom	12	4	1	7	18 : 28	13
11	OFK Bučany	12	4	1	7	18 : 31	13
12	OFK - Drahovce	11	2	5	4	16 : 19	11
13	OFK Majcichov	12	3	2	7	11 : 23	11
14	TJ Družstevník Siladice	12	2	2	8	23 : 39	8

Starší žiaci U15 po jesennej časti

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1	TJ Madunice	9	7	1	1	65 : 36	22
2	MTK Leopoldov	9	6	1	2	32 : 18	19
3	TJ Družstevník Pastuchov	9	6	0	3	33 : 17	18
4	MTK Vrbové	9	5	1	3	31 : 14	16
5	TJ Slovan Veľké Orvište	9	5	0	4	45 : 23	15
6	TJ Družstevník Chetelnica	9	4	3	2	20 : 14	15
7	ŠK Dvorníky	9	3	3	3	32 : 20	12
8	TJ Družstevník Dolný Lopašov	9	3	1	5	19 : 35	10
9	FK Šulekovo	9	1	0	8	16 : 75	3
10	TJ Slovan Ostrov	9	0	0	9	7 : 78	0

Dorast U19 po jesennej časti

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1	ŠK 2011	8	7	1	0	40 : 10	22
2	TJ Slovan Veľké Orvište	9	6	0	3	49 : 24	18
3	MTK Vrbové	8	3	2	3	17 : 22	11
4	MTK Leopoldov-Slovan Červeník	8	3	2	3	27 : 33	11
5	OFK - Drahovce	9	2	3	4	22 : 25	9
6	TJ Družstevník Pastuchov	8	1	3	4	11 : 20	6
7	ŠK Dvorníky	8	1	1	6	15 : 47	4

Mladší žiaci U12 po jesennej časti

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1	FTC Trakovice	9	9	0	0	65 : 14	27
2	ŠK Dvorníky	9	7	1	1	41 : 13	22
3	TJ Slovan Červeník	9	6	0	3	35 : 17	18
4	SPORTA HLOHOVEC	9	5	0	4	35 : 20	15
5	OŠK Šúrovec	9	3	3	3	23 : 21	12
6	OFK Malženice	9	3	2	4	27 : 38	11
7	MTK Leopoldov	9	3	1	5	22 : 49	10
8	OŠK Krížovany nad Dudváhom	9	2	1	6	24 : 26	7
9	OŠK Zavar	9	1	1	7	9 : 31	4
10	TJ Družstevník Brestovany	9	1	1	7	26 : 78	4

Prípravka U9

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1	OFK Bučany	7	7	0	0	85 : 8	21
2	MTK Leopoldov	7	5	1	1	47 : 20	16
3	OFK Malženice	7	5	0	2	55 : 26	15
4	MTK Vrbové	7	1	2	4	32 : 37	5
5	OTJ - Banka	7	0	2	5	12 : 78	2
6	SPORTA HLOHOVEC	7	0	1	6	17 : 79	1

Leopoldovčania hostili škótskych futbalistov

Nebýva zvykom, aby sa také malé kluby, ako je ten náš, stali organizátorom medzištátnych zápolení. A Leopoldovu sa to podarilo v rámci miniturnaja mládežníckych stretnutí. MTK Leopoldov tak zorganizovalo malú sériu futbalových stretnutí. Mladší žiaci MTK Leopoldov a škótskeho klubu Milton Rovers YFC sa stretli v utorok 15. 10. o 16. hodine, naša prípravka s prípravkou hostí v stredu 16. 10. takisto o 16. hodine. Pripravené boli aj ďalšie zápasy: Veľké Kostoľany : Milton Rovers YFC v utorok 15. 10. o 17. hodine a Slovana HC : Milton Rovers YFC v stredu 16. 10. o 17. hodine.

Milton Rovers je futbalový klub, ktorý sídli v Carluke pri Glasgove. Futbalové tímy majú vytvorené zvlášť pre chlapcov i dievčatá a ďalej podľa veku. Do Leopoldova zavítal tím chlapcov narodených v roku 2010.

Chlapci pred svojou cestou na Slovensko absolvovali turnaj v Barcelone a chceli si zahrať aj niekde inde na európskom kontinente. Tip – aj vďaka Michaela Kamenárovej – padol na Slovensko, konkrétne na mesto, ktoré je jej blízke – Leopoldov. Jej partner je trénerom a sponzorom futbalového klubu. *„Chlapcom sme chceli dať možnosť nabráť aj ďalšie skúsenosti a zároveň aj zážitok pre obe strany hráčov, spojený so spoznávaním novej krajiny, kultúry, ale aj futbalovej techniky,“* povedala Michaela ešte pred uskutočnením myšlienky priateľských zápasov. Po jeho ukončení a návrate domov organizátorskému a partnerskému MTK poslal dakovný list: Milton Rovers, škótsky futbalový tím, ďakuje všetkým organizátorom priateľského futbalového turnaja, všetkým trénerom a tým, ktorí sa na tejto akcii podieľali. Ďakujeme za príjemné pohostenie, atmosféru, priateľskosť a darčeky a dúfame, že si toto podujatie zopakujeme. Ďakujeme všetkým za organizáciu: prezidentovi MTK pánovi Matejovi Jančárovi, Jozefovi Krilekovi, Richardovi Slovákovi, Ivanovi Hegedusovi, pani primátorke Terézii Kavuliakovej, Jurajovi Hladkému, tímom Kostoľany a Hlohovec, taktiež Spolkovej záhrade za poskytnuté priestory a dobre jedlo.

(ra)

Pozvánka na Mikulášske turnaje dospelých a prípraviek

Leopoldovská futbalová miniliga a mesto Leopoldov Vás pozývajú na 12. ročník Mikulášskeho miniligového turnaja, ktorý sa uskutoční v sobotu 7. decembra 2019. Turnaj sa začne o 8.00 h v nafukovacej mestskej hale v Leopoldove. Tímy, ktoré sa chcú na turnaji zúčastniť, sa môžu prihlasovať od 7. novembra.

Zároveň Vás pozývame aj na Mikulášsky turnaj prípraviek, ktorý sa uskutoční 1. decembra 2019. Na turnaji sa stretnú tímy MTK Leopoldov, TJ Družstevník Veľké Kostoľany, Slovan Hlohovec a TJ Slovan Červeník.

Šachové okienko

Autorom skladby na diagrame je známy slovenský šachový skladateľ pochádzajúci z Kozároviec, ale už viacero rokov obyvateľ Bratislavy, ktorý sa dožil 11. augusta významného životného jubilea 75 rokov. Prvotinu mal uverejnenú r. 1961 v denníku Smena. Poctivo si vedie evidenciu svojich uverejnených skladieb. Ich počet k 31. júlu 2019 bol nasledovný: dvojťažky - 450, trojťažky - 250, mnohoťažky - 150, pomocné maty - 250, samomaty - 150 a exoúlohy - 700. Z celkového počtu 1950 skladieb získal približne 650 vyznamenaní a z toho asi 25 prvých cien. V Albumoch FIDE 1914 - 2009 dosiahol 19,95 bodu. Je absolventom Filozofickej fakulty UK v Bratislave s aprobáciou: nemčina - slovenčina. Viacero rokov pôsobil ako stredoškolský pedagóg na Gymnázii

v Zlatých Moravciach (1967 - 1993), kde viedol šachový krúžok ako nepovinný predmet. Medzi členmi krúžku boli i neskorší majstri Slovenska vo svojej vekovej kategórii. Je ženatý, má štyri deti a päť vnúčat. V súčasnosti je nepracujúcim dôchodcom v Bratislave. Stal sa majstrom Československa v trojťažkách (1963 - 1965) a vo dvojťažkách (1979 - 1981). Bol vyhlásený za najlepšieho skladateľa Slovenska za rok 1982. Stal sa majstrom športu v kompozičnom šachu (1985), medzinárodným rozhodcom FIDE (1987) a majstrom FIDE (1990). Jeho tvorba sa vyznačuje mnohostrannosťou a vysokou originalitou. Objav cyklickej zámeny obranných motívov dostal jeho meno a viedol k vytvoreniu tzv. Slovenskej školy. Ako redaktor pracoval aj v šachových periodikách (Šachové umenie, Slovenský šachový bulletin). V skladbe zobrazenej na diagrame biely začne a dá mat najneskôr 3. ťahom. Pri jej riešení si treba dať pozor na dve zvodnosti: 1.Jd3? b2 2.Jb4+ Kb1 3.Vh1 mat a 1.Vh1? Ka3 2.Kc4 b2 3.Va8 mat s vyvráteniami 1. - Kb1! a 1. - b2! Trojťažka získala v súťaži II. cenu.

Skladba č. 47

Karol Mlynka

II. cena MT Amirova C 15. 3. 1987

Mat 3. ťahom (6 - 2)

K narodeninám Karolovi Mlynkovi želáme dodatočne pevné zdravie do ďalších rokov života, rodinnú pohodu a veľa potešenia pri skladaní nových skladieb!

Riešenie pošlite na e-adresu: casopis@leopoldov.sk alebo priamo na MsÚ v Leopoldove do 8. 12. 2019 Jeden vyžrebovaný riešiteľ bude finančne odmenený. Ako víťherca za správne vyriešenie skladby č. 46 bol vyžrebovaný Marián Miklaš. Blahoželáme!

Riešenie skladby č. 46 (Katětov): **1.g7!** (1.g:h7? Vf1+ 2.Kg2 Vf8=) **1. - Vg1** [1...Vf1+ 2.Kg2! (2.Ke3? Vg1 3.Sg4+ V:g4 4.h:g4+ Kh6 5.g8S Kg5 6.Kf3 h5=) 2. - Vf6 3.g8D Vg6+ 4.Sg4++; 1. - Ve8 2.S:e8+ Kh6 3.g8J+! Kg7 4.Je7 Kf8 5.Jd5 K:e8 6.Jf6++-] **2.Sg4+ Kh6! 3.g8V!+-** 3.g8D? Vg3+ 4.Kf4 (4.Ke2 Vg2+) 4...V:g4+ 5.hxg4 pat. Ďalej nasledujú duály: **3. - Vg3+ 4.Kf4** ale aj 4.Ke4! – duál Ve3+ 5.Kf5 Vf3+ 6.Ke6 Ve3+ 7.Kf6+-, **4. - Vf3+** 4...V:g4+ 5.V:g4+- **5.Ke5** ale aj 5.Ke4! Ve3+ 6.Kf5 atd.-+, **5. - Ve3+ 6.Kf6** ale aj napr. 6.Kd6; 6.Kf5; 6.Kf4. **6. - Vg3 7.Ke7+-**, ale silnejšie je 7.Se6!; 7.Vh8! Preto riešenie tohto variantu treba ukončiť už po 3.g8V! a variant považovať za vedľajší. Za hlavné riešenie možno považovať: **2. - V:g4! 3.h:g4+ Kh6 4.g8S! Kg6 5.Kf4! h5 6.g5** a biely vyhrá (4.g8J+? Kg5 5.Je7 h5=, 4...Kg6 5.Kf4! h5 6.g5+-).

(GK)

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 33. Vydáva: Mesto Leopoldov. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov; IČO: 00312703. Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Kusá, Kristína Bajtalová, Martin Jurčo. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@leopoldov.sk. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Nepredajné. Náklad: 800 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Evidenčné číslo: EV 4016/10, ISSN 1339-4290. Vyšlo: November 2019

Foto: N. Bucková